

(K. Pederfen), thi det forekom mig, at han sit sidste Foredrag kom i nogen Modsigelse med, hvad han udtalte i det første, idet han i dette viste mere Fjælnighed ligeoverfor den ærede Forslagsstiller. Jeg synes, at det fremgaaer af de Udtalelser, vi have hørt, saavel af den høitagtede Minister som af flere ærede Medlemmer, at der virkelig er en Trang til en Lov som den foreliggende, og jeg indseer derfor ikke, at der er nogen Anledning til at tage Forslaget tilbage. At blive underkastet en Kritik her i Thinget, er Noget, som en Lov meget vanskeligt kan undgaae, selv om den kommer fra Ministerbordet, og den ærede Forslagsstiller har ganske sikkert ventet sig en saadan over sit Forslag. Det meest Heldige i Lovforslaget er, at de stedbige Autoriteter faae den endelige Afgjørelse med Hensyn til dette Forholds Ordning, thi det er ikke muligt i en Lov at fastsætte Noget, der kan passe overalt i Landet. Det viser sig nemlig at der paa nogle Steder føres megen Klage over, at Hegnene ere for høie, men den Slags Klage behøve vi ikke at fremsætte i den Egn, hvor jeg er fra, nemlig i Sylland; der ønske vi netop at faae Hegnene saa høie som muligt, for at de kunne give lidt Læ, og de blive ikke let for høie. Jeg anseer det derfor, som sagt, for overordentligt heldigt, at det bliver de stedbige Autoriteter, der tage Bestemmelse om, hvorledes Hegnene maae være. — Da de to foregaaende Talere imidlertid særligt have omtalt de Forhold, om hvilke det var min Hensigt at udtale mig, og da jeg kan slutte mig til, hvad der er fremsført af dem, skal jeg ikke opholde Thinget videre, men slutte med at anbefale, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Kjær: Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg er meget uenig med mig selv om, til hvilken af Siderne jeg skal slutte mig, thi vel er jeg fuldstændig enig i, hvad der er udtalt om Forslagets Nødsommelighed, men det er dog fremgaaet af Forhandlingen, og navnlig har den ærede Forslagsstiller selv indbrømt, at det nærmest er de skadelige Hegn, han har havt for Øie ved Lovforslaget, men, som den ærede sidste Taler udtalte, lide vi ikke i Sylland af dette Onde, i alt Fald ikke paa ret mange

Steder, hvorefter vi der lide af det sikk modsatte Onde. — Da de Udtalelser, vi have hørt af den høitagtede Indenrigsminister, vare saa overordentlige grundige, vilde jeg, forsaavidt man kunde tænke sig Muligheden af, at det af ham bebudede Forslag vilde blive studdt ud i en fjern Fremtid, hvis det nærværende Forslag blev ophøiet til Lov, være ganske enig med min ærede Nabo tilvenstre, (K. Pederfen) i, at det vilde være ønskeligt, om den ærede Forslagsstiller tog sit Forslag tilbage, men dette Døds vilde altsaa ikke være begrundet i Uvillie imod Forslaget. Jeg kan godt forstaae, at det har sin fuldkomne Berettigelse, og jeg er det ærede Medlem meget taknemmelig for, at han har givet denne Sag et Stød fremad; men dersom det, at den ærede Forslagsstiller faaer sit Forslag ophøiet til Lov, og derved faaer det Onde ryddet afveien, som særligt ligger ham paa Sinde, skulde have tilfølg, at det, som vi Andre ønske, skulde blive studdt ud i en fjern Fremtid, maatte jeg meget beklage det. Hvis vi tænke os den Mulighed, at den høitæredede Minister ikke bliver paa sin Post, men at en Anden kommer til at indtage den — naar han bliver der, tvivler jeg efter de Udtalelser, vi idag have hørt, ikke om, at vi snart kunne vente de af ham bebudede Forslag — anseer jeg det ikke for usandsynligt, at den anden Side af Sagen, naar dette Forslag bliver ophøiet til Lov, kan blive studdt ud i en fjern Fremtid. I alt Fald er jeg forvisset om, at den ærede Forslagsstiller og de, der staae paa samme Standpunkt som han, da ikke vilde træde frem med et nyt Lovforslag, og for os Andre, som maastee i saa Tilfælde kunde finde os foranledigede til at komme frem med et Lovforslag for at lempe paa de Mangler, som efter vor Synsmaade ere tilstede ved den hele Hegn-anordning, kunde det blive noget vanskeligt at opnaae Noget i den Henseende. (Berg: Nei!) Det ærede Medlem siger Nei; men det er dog netop det, der er tvivlsomt. Jeg vil ikke bestemt tilraade den ærede Forslagsstiller at tage Forslaget tilbage, og jeg vil ærlig tilstaae, at jeg ikke finder, der kan være Noget til Hinder for, at det overgives til et Udvalg, som afgiver en Betænkning, hvilken endog kunde være belærende for den høitæredede